

נשיקה לכלה

מעניק יהורם עם תום טכס הנישואין. יהורם רצה לנשק לאורנה מייד כשהגיע אל הטכס. אך שומרי המוסר שליוו אותו אסרו זאת.

מחזיק את הנר

יהורם גאון מחזיק את הנר לרוב עובדיה יוסף, שערך את הטכס, והבודק את הכתובה על סך 55 אלף לירות שרשם לאורנה.

לפתע, כמו מתוך הסכם מראש, הגיף שימחה הולצברג את יהורם על כתפיו והחל רוקד איתו הורדה. כשהוא סתף את כל קהל החוגגים אחריו, ואורנה לא ויתרה, טיפסה גם היא על כתפיו של אחד הנדר כחיים. התיירים אורחי מלון המלך דויד, שזכו בהצגת-חינם, הצטרפו לחגיגה.

מי שמכיר את יהורם גאון, היה מוכן להעיד ובשבעה כי ומסולם לא ראה אותו כל-כך פתוח ומשוחחרר. כדי להשתחרר הוא הסיר בשלב ראשון את הכיפה, בשלב השני את העניבה, ובשלב השלישי נישק את כל הנוכחים, ללא הבדל זכר ונקבה, ואם לא די בכך, הוא עשה גם את הבלתי-צפוי: נטל את המיקרופון והחל שר לשתן אהבותיו הגדולות: מעל פיסגת הר הצור פים לירושלים, ורוזה רוזה לאורנה, כשי הוא משנה את מילות השיר ושר בלי בושה: „אורנה אורנה אורנה, את אתר בה שלי!“ כשכלתו מתמוגגת מנחת ואר מרת לכל הסובבים: „אתם רחמים מה שהאבה עושה לבן-אדם?“

ואכן, האהבה עושה המון לבן-אדם. בין השאר היא גם מעייפת אותו. לכן, עוד לפני צאת אחרון האורחים עלו אורנה ויהורם לחדרם שבמלון, לירח-דבש קצר בן-לילה אחד. למחרת בבוקר היה על יהורם להתייצב לחזרות על תוכניתו החדשה. ההצגה חייבת להימשך.

המיצנפת שחבשה בטכס הנישואין שהתקיים בבית-הכנסת, אך הקפידה כל הערב שלא להסיר את ההינזמה מראשה. היא הביאה איתה מלבישה מיוחדת שתשגיח על הופעתה החיצונית. למטה משמאל: ח"כ יצחק נבון, אשתו אופירה ושרה, אם החתן.

חתן וכלה

יהורם ואורנה נישאים על כתפי האורחים ולכמה זמן. יהורם הסיר את העניבה והכיפה והיה שתוי, עליז ומשוחחרר שלא כדרכו. אורנה, הבתולית למראה, הסירה את

ניות אחרות. אנחנו רוצים קודם לעשות חיים.

מטכס החופה עברה הכבודה כולה למלון המלך דויד, שם התקיימה קבלת-הפנים. הכל התנהל על מיינוחות, באופן סרי ליד ומונוטם בדיוק כמו יהורם עצמו. אמנים מפורסמים לא ניראו בשטח, ואת הבהמה ייצגו נציגים בודדים בלתי-אופייניים: השחקן שלמה ברושביט ואשתו דיטה, והמלחין דובי זלצר ואשתו האר-טלקיה, מתכנתת האופנה גרציאלה פוני טאנה.

צריך היה לחפש פרצופים מוכרים בר נרות, כי יהורם הזמין לחתונתו קרובי מישפחה וידידים קרובים בלבד.

ההצגה חייבת להימשך

אולם כוכבת החתונה היתה ללא ספק שרה, אמו הישישה והאהובה של יהורם. היא דאגה ללא-הרהר לכלתה הצעירה, לנכדיה — בהם המבוגרים מ אשתו החדשה של בנה — ולבניה, שהמביר גר בהם, יגאל, הוא בן 55.

שביום השלישי שעבר החליט זוג הנאהב בים לתת גישפנקה וחוקית לסיפורם הסוער. אורנה, בשמלת שישון לבנה כששחלבים בשערה ובידיה, פסעה רועדת מהתרגשות אל ארוסה ושיצפה לה על מדדנות בית הכנסת, אלא שישומרי המוסר בסביבה אסרו על יהורם לקרב אל הכלה, ולא נותר לו אלא להתאזר בסבלנות עד לתום טכס הנישואין, שנהל על-ידי הרב הראשון לציון עובדיה יוסף. יהורם היה נרגש, הויע והתבלבל. אורנה התרגשה קצת פחות. אמו של יהורם עמדה מתחת לחופה, ליד בנה, ספקה כפיה וענתה סהד לברכר תיו של הרב: „אמן, אמן, אם יש אלהים בשמיים ישימעו לכל התפילות.“

הוריה של אורנה, שהם בני-גילו של בעלה הטרי, עמדו לצידה. האם, אשה יפה במלה אדומה ושיער בלוני הביאה לחופה את כל צוות העובדים הסיני המייש את מיסעדתה שבחיפה. בלט, כרגיל, אבי הפצועים שימחה הולצברג, שמייד כתום הטכס לפת את כתפו של יהורם והמום וצעק לתוך אוונו: „בעוד תישעה חודשים אני חוצה ברית! אני מבטיח לך עגלה סופר-מודרנית.“ אורנה התערבה ואמרה לו: „יש לנו תוכי